

Ярмолинецька централізована бібліотечна система
Ярмолинецька центральна районна бібліотека

З ГУМОРОМ ПО ЖИТТЮ

до 80-річчя з дня народження

А. Мігалья

Ярмолинці
2012 р.

Анатолій Мігаль народився 24 грудня 1932 року в с. Ясенівка Ярмолинецького району. Закінчивши місцеву семирічку продовжував навчання у Новосільській середній школі, яку закінчив у 1951 році. Заочно навчався в Кам'янець-Подільському педагогічному інституті і працював вчителем в с. Соколівка.

Після закінчення інституту в 1961 році працював на посадах інспектора райвно, директором школи.

Згодом зрозумів, що справжнє покликання – це журналістика. Після того, як написав гумореску в районку, яка всім дуже сподобалася він згодом отримав запрошення до редакції. Тому в 1967 році переходить працювати в редакцію районної газети «Вперед» на посаду зав. відділом. Поступає на заочне відділення журналістики Київського державного університету ім. Т. Шевченка.

Перше оповідання «Валя» надрукував у районній газеті «Вперед» у 1959 році, відтоді постійно друкував у періодиці свої вірші, прозу.

Благословив у світ збірки «Почитаймо малюкам», «Гумористичні оповідки», друкувався в збірнику гумористичних творів «Гоп, кума, не журися!».

Анатолій Петрович член спілки журналістів СРСР з 1983 року. Він створив при газеті «Вперед» студію поетів-

початківців «Пролісок», організовував кореспондентські пункти. Під час його роботи у газеті «Вперед» районна була призером конкурсів на природоохоронну тематику.

Та на IV курсі університету він залишає навчання і переходить працювати у районне радіомовлення. Одночасно закінчив курси Київського філіалу Всеукраїнського інституту підвищення кваліфікації працівників телебачення та радіомовлення.

А ще Анатолій Мігаль був непоганим художником. До своєї збірки «Почитаймо малюкам» самостійно робив ілюстрації. Мав і музичний хист і був хорошим актором. Часто виступав зі своїми творами по школах та клубах, чим тішив багатьох слухачів. В своїх творах він висміював людські вади: лінощі, жадібність, бюрократизм, а дітям намагався прищепити доброту, працьовитість, чуйність, співчуття.

Донині пам'ять про вчителя-журналіста, поета, гумориста живе у його творчості, а також у серцях його друзів.

Література :

- 📖 Анатолій Мігаль // Гоп, кума, не журися: гумористичні твори авторів Хмельниччини. – Хмельницький, 1991. – С. 117-125.
- 📖 Фурман Б. Дитяча збірка ярмолинчанина // Вперед. – 1991. – 7 вересня.
- 📖 Терлецький В. Поетичне обличчя Анатолія Мігаля // Шкіл. Світ. – 2011. - №6. – (берез).

*Розробила: Москаленко В. М.
Комп'ютерний набір: Посвистак А. Б.
Відповідальний за випуск: Гриб М. А.*